

ORIOU LUJAN

APUNTS DE CINEMA

Esteve Soler

CRÍTIC DE CINEMA

SITGES, APARADOR DEL CINEMA MÉS DESTACAT

El festival de Sitges arriba avui al seu tercer dia de projeccions. Les dues jornades inicials són un reflex del bon nivell demostrat en les edicions dels darrers anys, en les quals el millor cinema fantàstic del planeta ha aterrat al Garraf i amb la companyia dels seus creadors responsables.

Aquests dies es poden veure les pel·lícules del gènere més destacades que ja han passat per festivals com els de Canes (*Dogtooth*), Sundance (*Grace*) o Venècia, com el film inaugural *REC 2*, un orgull per a la indústria local, doncs, suposa la primera franquícia catalana de terror que es ven a nivell internacional, com si fos *Pesadilla en Elm Street* o *Scream*. A més a més, *REC 2*, que ja es va estrenar ahir a tot l'estat, és una bona pel·lícula en termes qualitatius. Les virtuts que converteixen l'espectador en un visitant del *passatge del terror* es tornen a repetir en un metratge carregat d'ensurts, riures i, sobretot, de molta imprevisibilitat. Els directors del treball, Jaume Balagueró i Paco Plaza, han aconseguit un producte veritablement efectiu que encara pot donar per a moltes altres aventures.

Les dues presències més destacades que ja han trepitjat Sitges en les primeres jornades, ambdós per a recollir premis en homenatge, són Walter Hill i Malcolm McDowell. Hill, un director veterà, responsable de films com *Los amos de la noche* i *Driver*, venia en qualitat de productor d'*Alien*, un clàssic de la ciència ficció que, en la seva opinió, hauria estat impossible de rodar en el moment actual. Absolutament en contra de Hollywood, Hill es va mostrar esperançat amb les possibilitats del cinema independent, lluny de les grans productores.

Per altra banda, amb una simpatia impròpia dels seus dements personatges, Malcolm McDowell va presentar una renovada *La naranja mecánica*, un film clau dels setanta que encara resulta incòmode veure avui en dia. Durant la xerrada que va fer després de la projecció amb el públic, McDowell es va congratular del fet que les noves generacions d'espectadors hagin acceptat i comprès la seva recordada pel·lícula.

EL LLIBRE

XESCO BOIX, HISTÒRIA DE LA NOSTRA HISTÒRIA

AUTORS

► **Lluís Maria Panyella i Maria Josep Hernández**

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

ORIOU LUJAN | MANRESA

■ De forma improvisada i animats pel record de Xesco Boix, l'acte de presentació del llibre *Xesco Boix, història de la nostra història*, que va tenir lloc dijous al vespre a la llibreria Petit Parcir de Manresa, va acabar amb la dotzena d'assistents a l'esdeveniment cantant *Ai, Adéu*, una cançó interpretada per l'homenatjat. El final va servir de colofó a la reivindicació de la figura de Boix com a recuperador de la música infantil cantada en català entre la mainada, perfil que no es van cansar de recalcar els autors del llibre, Lluís Maria Panyella i Maria Josep Hernández.

L'antic membre dels Esquirols i representant d'Òmnium Cultural Joan Vilamala, va ser l'encarregat de presentar els autors de l'obra i de destacar la peça com «la millor aportació bibliogràfica que s'ha fet d'en Xesco Boix al llarg dels últims 25 anys». De fet, la peça arriba just l'any del 25è aniversari de la mort del cantant de formacions com Ara va de bo i Grup de Folk. Segons va apuntar Panyella, que era amic personal de Boix i es va mostrar molt emocionat al llarg de l'acte, l'artista «va introduir les seves cançons a les escoles i així va normalitzar el futur del nostre país. En els 18 anys que va actuar, va fer unes 18.000 cantades en directe, gairebé una per dia i no era fàcil en aquell context del franquisme».

El músic va popularitzar peces que han perdurat en el cançoner

Lluís Maria Panyella i Maria Josep Hernández en l'acte de presentació

El llegat de Xesco Boix perviu més enllà de llibres i cançons

► Una obra destaca la figura d'animador i recuperador de peces en català

L'animador infantil va fer populars temes com *El gripau blau*, *Un cel blau per sostre* o *La bicicleta*

El 25è aniversari de la seva mort es commemora amb actes arreu del país i Manresa hi participa de manera activa

popular com *El gripau blau*, *Un cel blau per sostre* o *La bicicleta*, amb lletra del mateix Panyella. «El record de Xesco Boix és ben viu. Han passat anys i generacions i la llavor

de la seva tasca ha arrelat i donat fruit. A través de les seves cançons, el seu record és ben viu i el llegat dels seus espectacles d'animació per a la mainada segueixen vivents i per molts anys», va ressaltar Panyella.

Xesco Boix, història de la nostra història fa un repàs de la biografia de l'artista a través d'entrevistes a persones que van estar molt properes al cantant. «Són testimonis valuosos tots els que hem entrevistat. Calia reconèixer la importància de Boix, perquè encara avui es veu la seva feina», va dir Hernández.

Arran de la commemoració dels 25 anys de la mort de Xesco Boix el juliol passat, s'han organitzat diferents actes arreu de Catalunya. A Manresa, concretament, un grup d'entitats i persones coordinades pel CAE han organitzat tot un seguit d'activitats per a recordar la seva figura. A més de la presentació d'aquesta obra, els propers actes seran el 10 d'octubre amb un curs de formació al CEIP la Sèquia i el dia 24 d'octubre, amb la interpretació del conte *Sopa de pedres* a la plaça Major. Es faran tot d'activitats relacionades amb aquesta història.

El documental sobre l'obra de Vicenç Ferrer commou Igualada

► Els autors el van dedicar a un amic que va viatjar amb ells a Anantapur i que ha mort recentment

Crònica

F.V. | IGUALADA

■ L'Octubre Solidari d'Igualada va obrir foc ahir divendres al vespre amb un emotiu acte a l'Espai Cívic Centre. El documental *Construint Somnis Impossibles*, sobre el treball de la Fundació Vicenç Ferrer a la Índia, fet per un grup de quatre igualadins, es va projectar davant d'un auditori ple. La producció, a part de la lògica dedicatòria a la memòria de Vicenç Ferrer, també va servir per home-

natjar un jove anoienc, Xavi Palau, que va acompanyar anteriorment als realitzadors a la Índia, estava compromès amb la Fundació, i que ha mort recentment.

Xavi Dàvila, Quique Santano, Laura Descàrrega i Elisenda Santacana. Quatre persones que difícilment podran oblidar la primera setmana d'estiu del 2009, quan van viatjar a la Índia per elaborar un documental sobre la tasca de la Rural Development Trust (RDT), creada pel cooperant català i la seva dona Anne Perry a Anantapur, una de les zones més pobres del país. Es va escaure que no van poder trobar ja al filantrop en vida, i van gravar els funerals, abans de seguir i registrar tota la tasca que porta a terme l'organització.

Abans de la projecció, Xavi Dàvila i la regidora de Cooperació, Conxa Castells, van comentar les

Xavier Dàvila i Conxa Castells, a l'inici de l'acte d'ahir

línies mestres de la iniciativa solidària que, des d'Igualada, vol contribuir a la construcció a Anantapur d'una escola, i que ja s'ha començat a bastir durant la recent Fira de Setembre, mitjançant una Tómbola Solidària. També va assistir a l'acte Lamci, originari d'aquesta localitat, i que treballa amb la Fundació Vicenç Ferrer a Barcelona. Lamci va detallar als presents com és la vida en aquell extrem de l'Àsia.

El documental repassa amb diafanitat i emoció, l'esforç de 40 anys de Vicenç Ferrer i la seva es-

posa Anne a Anantapur. Intercala precioses imatges d'arxiu del català caminant per la terra d'Anantapur amb fotografies i documents audiovisuals de les diferents àrees de la Fundació. Tenen especial interès els testimonis de l'esposa i el fill de Ferrer. La perspectiva de les sis àrees de treball del RDT: educació, sanitat, desenvolupament de la dona, atenció als discapacitats, ecologia i habitatge és un altre dels pilars d'un documental sobri, fet amb ànima i que transmet els 40 anys d'amor de Vicenç Ferrer pels intocables.